

zaaknummer 2011 T 311

Beslissing van 28 juni 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. N.A. Viellevoeye-Geers, advocaat te Nijmegen,

tegen:

[naam],
geboren op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tot [datum] lid van de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart
van Jezus,
juridisch adviseur: mr. R.P. Baetens, advocaat te Tilburg.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 15 juli 2011. Op 3 oktober 2011 is bij de griffie een verweerschrift met bijlagen ingekomen van mr. Baetens voornoemd.

Op 24 mei 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met zijn echtgenote mevrouw [naam]. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Viellevoeye-Geers voornoemd. Namens aangeklaagde is verschenen mr. Baetens voornoemd.

2. De klacht

2.1. Omstreeks [jaartal], klager was twaalf jaar oud, werd klager door zijn ouders aangemeld op het internaat [naam] aan de [naam] in [plaats]. Aangeklaagde was aldaar als broeder werkzaam.

Tot de werkzaamheden van aangeklaagde behoorde het onderhoud van de volière van het internaat. Toen klager ongeveer een jaar op het internaat was, hij was inmiddels dertien jaar oud, werd hij door aangeklaagde gevraagd te helpen in de volière. Klager vond dit aanvankelijk leuk werk. Op enig moment vroeg aangeklaagde hem mee te gaan naar de volière. Daar begon aangeklaagde de benen van klager in te smeren met een stinkende olie omdat, zo zei aangeklaagde, de benen van klager kwetsbaar waren omdat hij een korte broek

droeg. Tijdens het insmeren ging aangeklaagde met zijn handen in de korte broek van klager en raakte diens geslachtsdeel aan. Aangeklaagde nam ook foto's van klager. Voornoemde handelingen hebben twee à drie keer op deze wijze plaatsgevonden.

Aangeklaagde ging steeds verder. Op enig moment waren aangeklaagde en klager geheel ontkleed in de volière. Klager moest het lichaam van aangeklaagde, waaronder diens testikels, met olie inwrijven. Aangeklaagde kreeg daarbij een erectie.

Klager herinnert zich voorts een voorval waarbij een jaar oudere medeleerling, [naam], was betrokken. Klager en [naam] moesten zich van aangeklaagde in de volière ontkleden en kregen vervolgens van aangeklaagde zwembroekjes die waren voorzien van eiernetjes. Daarmee konden zij eendeneieren opduiken in het riviertje de Aa, zo stelde aangeklaagde. Destijds geloofde klager dat. Op de plek waar zij gingen duiken, toonde aangeklaagde aan klager en [naam] zijn erectie en streelde deze. Klager heeft in het kader van de onderhavige klacht getracht in contact te komen met [naam], maar dat is hem niet gelukt.

De hiervoor beschreven contacten tussen klager en aangeklaagde hebben tussen de 10 en 15 keer plaatsgevonden.

Klager heeft het gebeurde nooit aan zijn ouders verteld en evenmin aan zijn broers en zussen. Hij heeft het wel verteld aan zijn biechtvader, pater [naam]. Deze heeft er echter, voor zover klager weet, verder geen ruchtbaarheid aan gegeven. Wel is er later door pater [naam] nog eens gebeld voor klager. Klager heeft het gevoel dat pater [naam] over het door klager gebiechte wilde spreken met hem, maar nader contact is niet meer tot stand gekomen.

2.2. Klager lijdt onder een schuldgevoel dat nooit helemaal is verdwenen. Voor het gevoel van klager heeft hij meerdere malen een doodzonde begaan.

Hij heeft zijn echtgenote nimmer in detail verteld wat er is gebeurd. Seks heeft in de relatie tussen hen geen plek omdat iedere seksuele handeling voor klager verbonden is met het schuldgevoel en de herinnering aan het misbruik door aangeklaagde. In het begin van hun huwelijk hebben klager en zijn echtgenote daarvoor de hulp ingeroepen van de [naam] Rutgerstichting, doch dat heeft slechts weinig geholpen.

2.3. Klager heeft immateriële schade geleden door het levenslange schuldgevoel dat diep is doorgedrongen in zijn persoonlijke relaties en met name de seksuele relatie met zijn echtgenote. Dit heeft veel verdriet veroorzaakt. Klager wil dat er een vergoeding wordt vastgesteld voor deze geleden en nog te lijden immateriële schade.

Klager wil voorts erkenning van het gebeurde en excuses daarvoor.

3. Het verweer

Aangeklaagde is ernstig ziek en heeft daarom enkel schriftelijk verweer gevoerd. Het verweerschrift van de hand van aangeklaagde is als bijlage bij het door mr. Baetens ingediende verweerschrift gevoegd.

Aangeklaagde ontkent ten stelligste dat het door klager gestelde misbruik heeft plaatsgevonden. Hij erkent wel dat klager hem hielp in de volière en dat zij samen bij het riviertje de Aa zijn geweest. Aldaar heeft volgens aangeklaagde echter geen misbruik plaatsgevonden.

Mr. Baetens stelt dat de provinciaal overste van de Congregatie, pater [naam], op zijn verzoek onderzoek heeft gedaan in de archieven. Er zijn geen aanwijzingen gevonden voor het door klager gestelde misbruik of anderszins bedenkingen over het functioneren van aangeklaagde. Ook tegenover pater [naam] heeft aangeklaagde het gestelde misbruik ontkend.

Mr. Baetens concludeert dat onvoldoende aanwijzingen kunnen worden gevonden voor het door klager gestelde misbruik. De klacht van klager is niet van aanvullend bewijs voorzien en staat in die zin op zichzelf.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de tot 1 november 2011 geldende Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen, terwijl deze door aangeklaagde ten stelligste wordt bestreden.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie van de Priesters van het Heilige Hart van Jezus de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 28 juni 2012 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, drs. A.M. van Beelen en mr. F.J.M. Walstock, leden, bijgestaan door mr. M.J.C. van Leeuwen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie van de Priesters van het Heilige Hart van Jezus en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies heeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.